ARGENTíNAI
MAGYAR HíRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

III. évf. 27. sz.
2007. JÚNIUS
(LXXVIII. évf. 15.833. sz.)

Csapó Endre (Sydney):

Nem tört ki a nagypénteki háború

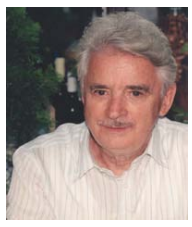

Békésen telt el húsvét ünnepe is, rémhírnek bizonyultak az Irán elleni háborúról, nem is beszélve a 3. Világháború kitöréséről szóló, nagypéntek előtt néhány nappal elterjedt hírek.

A *Komszomolszkaja Pravda* - többmilliós példányban megjelenő moszkvai lap - internetes honlapján, nagyhét keddjén megjelent írásának már ezt a címet adta: **„A 3. Világháború április 6-án reggel 4 órakor kezdődik?”** A lap beszámolója szerint amerikai és nyugati tv-csatornák azt állítják, a Pentagon erre az időpontra tűzte ki iráni objektumok bombázásának a megindítását. Az orosz lap jelentése alapján a szenzációs hírről a tv-csatornák újságírói az izraeli titkosszolgálatokhoz közel álló kollégáiktól szereztek tudomást. Az izraeli titkosszolgálatok viszont a maguk részéről azt állítják, hogy az orosz felderítés osztotta meg velük e titkot - írja a bulvárlap.

Nagaszaki, 1945. augusztus 9.

A *Komszomolszkaja Pravda* tudni vélte, hogy az Egyesült Államok biztos távolból, a Perzsa-öbölben felsorakozott hajóiról, illetve törökországi és iraki bázisairól kezdi meg az iráni nukleáris és kormányobjektumok bombázását. Az orosz lap ezt követően már egy nagy háború kibontakozásának a lehetőségét vetíti előre. Az összecsapásokba belesodródna az összes szomszédos állam, Indiától Izraelig és Szaúd-Arábiától a Kaukázusig.

A hírrel kapcsolatban az orosz vezérkari főnök nyilatkozott. Szerinte az Egyesült Államok nem tudna győzni egy Iránnal vívott katonai konfliktusban, még ha a Perzsa-öbölben összevont haderői képesek is érzékeny csapásokat mérni a területére: „Lehet súlyos károkat okozni Irán katonai és ipari potenciáljában, de győzni nem lehet” - mondta Juríj Balujevszkíj Moszkvában az Interfax orosz hírügynökség jelentése szerint. Az esetleges csapások ugyanis „visszahatásokat” váltanának ki az egész világon, az Egyesült Államok éppen ezért „nagy politikai hibát követne el, ha elszánná magát arra, hogy csapásokat mérjen Irán területére”.

A rémhír kitalálóját valószínűleg az Egyesült Államok hírszolgálatának azok a jelentései hozták izgalomba, amelyek szerint az amerikai hadseregnek kész tervei vannak egy Irán elleni légicsapásra. Szerencsére ez csak **a régóta folyó szóháború egyik ijesztgetése volt**, és talán csak a miatt lehetett komolyan venni, mert ugyanakkor újabb félelemkeltő diplomáciai pengeváltások csattognak az iráni kormány és a **„nemzetközi közösség”** között.

Ez az idézőjelbe tett *valami* csupán kényelmes lerövidítése egy csak hosszasabban kifejezhető nemzetközi együttesnek, olyan államok csoportjának, amelyek többé-kevésbé egyetértenek az Egyesült Államok-vezette nagyhatalmi politikával. A „nemzetközi közösség” a mai angolszász vezetésű nagyhatalmi érdekeket szolgáló államok nemzetközi egyetértését megjelenítő olyan kifejezés, amely intézményi hitelességet kápráztat anélkül, hogy mögötte bármiféle intézmény vagy szervezet lenne. Arra utalunk, hogy a háború, mint nemzetközi intézmény, e fikcióval élő politikai akarat monopóliuma lett. Nem is lenne gyakorlati értelme az ily módon együttes politikai akaratot képező államokat felsorolni. Fogadjuk el: **nemzetközi közösség, amely nincs, de van,** hatalma mérhetetlen, és nem vonható felelősségre.

Bibó István elemezte a háborút, mint intézményt ekként: „A háború a XIX. századtól kezdve újból mind totálisabbá válik. Jött az általános védkötelezettség: a háború az 1. Világháború végével az emberi haladás és boldogság első számú ellenségévé lépett elő, aminek **megelőzése és megszüntetése a világháború után alakult világszervezetek legfőbb célkitűzése lett.** Mindezt betetőzte az atombomba megjelenése, amely a technika haladásának jóvoltából ma ott tart, hogy az emberiség totális pusztulásának perspektíváját is magában rejti. Ezzel a háború »fejlődése« elméletileg elérte a maga »csúcspontját«, s most már csak a gyakorlati megvalósítás vagy visszafordulás alternatíváin van még egy kis időnk gondolkodni.”

Itt még kifejti, hogy a rettegésnek ezt az egyensúlyát felborítja az a szemlélet, hogy **preventív háborúval** kell megoldani a kérdést, amihez kívánatos a politikai és katonai fölény „abban a sokszor teljesen őszinte hitben, hogy ilyen eszközök birtoka csak a másik, »rossz« ország kezében veszedelmes a békére - az övében *nem*. Életkérdése tehát az emberiségnek, hogy az atomháború veszedelmét a rettegés pillanatnyi egyensúlya helyett a nemzetközi szerveződés valamiféle előrehaladása is csökkentse. (...) Ennek jegyében jöttek létre a világszervezetek alapokmányai, amelyek nemzetközi jogilag előbb részben, majd teljesen tilosnak, nemzetközi jogsértésnek nyilvánították **a háború kezdeményezését, a támadó háborút**, s nemzetközi közösségi feladatnak annak megakadályozását.”

Viszont „a támadással szemben **védekező háború** továbbra sincs s nem is lehet nemzetközi jogilag megtiltva, *s háborús konfliktus esetén a háborús felek általában továbbra is kölcsönösen a másikat minősítik támadónak és magukat védekezőnek*.”

Folyt. a köv. oldalon

Tények Trianonról – és néhány idézet

Magyarország területének **71,4%-a,** lakosságának **63,5%-a** került idegen országokhoz, vagyis a **325.411 km²** terület 92.833 km²-re zsugorodott. A lakosság létszáma pedig **20.900.000-ről** 7.980.000-re csökkent. Imádkozzunk, emlékezzünk, hogy megismerjük a múltat, megértsük a jelent, és legyen jövőnk! (bb)

Lord Rothermere:

“... Az összes szerződések között, amelyek a világháborút követték, a trianoni szerződés a legmenthetetlenebb. Gennyedő sebet hagyott Európa szívében, amely nem fog begyógyulni, míg a létező igazságtalanságnak véget nem vetnek...”

Benes Edvárd:

“Igaz csehszlovák politika elképzelhetetlen volt anélkül, hogy annak képviselői a végső gyakorlati következményeket ne vállalták volna, mert ezek a következmények minden logikai vonalon azonosak voltak: a területi status quo *lerombolását igényelték, s vele párhuzamosan vagy egy nagy orosz irányítású pánszláv Birodalom kialakulását, vagy pedig egységes szláv nemzeti államok életre hívását a régi határok félretolásával, népi demokratikus és progresszív alapokon. A szláv politika számára sosem volt más lehetőség a megoldásra”.*

1920. június 4. (péntek)

Korabeli tudósítás

„A budapesti templomokban megkondultak ma a harangok, a gyártelepek megszólaltatták szirénáikat és a borongós, őszies levegőben tovahömpölygő szomorú hanghullámok a nemzeti összeomlás fájdalmas gyászát jelentették. Ma tehát elszakították tőlünk a ragyogó magyar városokat: a kincses Kolozsvárt, a Rákócziak Kassáját, a koronázó Pozsonyt, az iparkodó Temesvárt, a vártanúk városát, Aradot, és a többit, mind felnevelt kedves gyermekeiket, a drága szép magyar centrumokat. A város és az ország némán, méltóságteljesen, de komor daccal tüntetett az erőszakos béke ellen. Egész Budapest a gyászünnep hatása alatt állt. A mulatók zárva voltak, a vonatok és a kocsik megálltak, s a munkások letették szerszámaikat néhány percre ezen a fekete pénteken.”

Padányi Viktor tanulmányából:

“Az első világháború egyetlen, történelmileg mérhető eredménye az volt, hogy nyolcfelé törték Európa arcvonalát és minden lényeges részében szláv kezekre adták. Ezzel az a sáv, amelynek a Belső-Európára irányuló külső, ellenséges tendenciák elnyelése szinte már-már metafizikai lényege volt ezerötszáz éven át, automatikusan vált a Belső-Európát veszélyeztető tendenciák felvonulási területévé.”

“Versailles-ban nem tudták, hogy a nem szláv Európa keleti határát jelentő 900 kilométeres zóna a 20 és 28 hosszúsági körök között politikailag, gazdaságilag, stratégiailag és kulturálisan egyaránt a kontinens biztonsági zónáját jelenti, másfél ezer éve a Keleti Arcvonalat, amelyet feldarabolni és az ellenség kezére adni öngyilkosság volt.”

*

Egy népszavazás hordaléka

Üzenet mindenkinek, aki 2004. december 5-én megtagadta honfitársait

Galán Géza Felvidéken született színművész szavai:

Kde domuv muj („hol a hazám”- Szerk.) - Hároméves koromtól ezekkel a szavakkal kezdődött az a himnusz, amelyet gyakran hallottam: a **csehszlovák himnusz első sora**. Most a hatodik X-en túl már biztosan tudom, mi hiányzott igazán, mi az, ami most is fájó hiány az életemben. **A haza**. Komáromban az akkori Magyarországon születtem, aztán hontalanul, hazátlanul, otthontalanul, kitelepítve, bujdokolva, kilakoltatva, albérletekben meghunyászkodva kellett élnem eddig több mint 60 évet, holott szülőhazámat sohasem hagytam el. Három éves koromban **ő hagyott el engem.** És azóta magyarnak számkivetve, máig nem vagyok magyar állampolgár. Már nyolcadik éve újra a leszűkített határokon belül élek, kötelességeim, adóim sokszor meghaladják a lehetőségeimet, ám a jogaim minimálisak. Például nem választhatok, és nem vagyok választható. Kirekesztettként éltem Csehszlovákiában, pláne Szlovákiában, és kirekesztettként élek hosszantartó és sorozatos megaláztatások, valamint sok pénz árán szerzett tartózkodási engedéllyel, most itt, a maradék Magyarországon is. **Hogy hol az én hazám? Csak az álmaimban**. Nappal hontalan vagyok. Fogytán az időm. Az édes haza, az édes otthon élménye talán már csak az égben vár reám. *(Lejegyezte: filantrop - Nemzeti Hírháló - Kiemelések tőlünk. Szerk.)*

A TARTALOMBÓL:

Május 1-je Budapesten ..... 2.o.
Alaszka (Székány M.) ..... 3.o.
Saáry Éva: A két Gyuri ..... 3.o.
Habsburg Leopoldina ..... 4.o.
Vívóink Magyarországon ..... 4.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET .. 5.o.
Mar del Plata-i magyarok ..... 6.o.
A kolónia hírei ..... 6. és 7.o.
A cserkész-tutajút vége ..... HUFI I.
Táncház ! ..... HUFI II.
Esett húsvétkor ? ..... HUFI III.
Mosolygó anyanyelvünk .... HUFI IV.
Könyvtár szemelvények .... HUFI IV.
Los vinos húngaros ..... SP I
Recordando a Jorge Rózsa .... SP II
In Memoriam Neal Valiton ..... SP II
Música en el Año Kodály ..... SP III

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsó!

Újságodban szinte minden érdekel, s nagyon jó érzés annyi ismerősről olvasni, sőt képeket is látni. Csak csatlakozni tudok a sok szívből jövő gratulációhoz, mert valóban remek az újság szerkesztése, tartalmilag, formailag, szinte minden szempontból. El is határoztam, hogy eleget teszek megtisztelő felszólításodnak, és írni fogok bele, mert hiszen lenne mondanivalóm. Rengeteg élmény, tapasztalat s ezeket visszatükröző gondolat és érzés gyülemlett fel az egyre hosszabb magyarországi tartózkodásaink során; szemszögünk természetesen a latin-amerikai magyar (jómagam), ill. az évtizedek óta Latin-Amerikában élő dél-európai (férjem Vicente) és a Latin-Amerikában született magyar-spanyol, értelemszerűen tri-kulturális fiatal (Adri lányunk) szemszögéből tevődik össze.

Fedor Aliz, Caracas ÉS Budapest

(l. Aliz első benyomásait alább)

Kedves Zsuzsó!

Megkaptam az újságot és, mint mindig, most is nagyon élveztem és kiolvastam azonnal. Sokáig tartott, amíg nálunk egy új szolgáltatót szereltek be, ezért most különösen az otthonról küldött beszámolók voltak számomra érdekesek (és elszomorítóak), mert Internet nélkül nem tudtam, mi történt az utóbbi időben, csak hallomásból. Sok puszit küldök **Rábai Kati**

Kedves Zsuzsó!

A „szkeptikusok” sorából, szívből gratulálok az újságnak! Megérte a fáradságot. Továbbra is számíthatsz hirdetői támogatásomra! Ölel **Sebess Péter, Cariló**

(Az AMH örül, hogy sikerült mégegy bevallottan „szkeptikust” megnyernie!)

Kedves Zsuzsó!

A kitűnő újságodat fokozott érdeklődéssel forgatom; úgy is, mint olvasó, és úgy is, mint volt ifjúsági tagtárs és jó barátod. Szeretettel üdvözöl és a laphoz további nagy sikert kíván **Keve László**

(Ahogy előzőleg közöltük Laciról (l. AMH március 6.o.), most újabb jelzéséből megtudtuk, hogy az egészségi fronton már jól van. A stressz-okozta rosszulléten sikeresen túltette magát. Munkája miatt sokat kell utaznia vidékre – és az évek „nem múlnak el nyomtalanul”... Szerk.)

Mindszenty József emlékmise

Május 6-án a mártír bíboros halálának évfordulóján P. Finta Lajos mondott misét a Mindszentynumban. Az Evangéliumból a Jó Pásztort idézte, aki nem hagyta el tévelygő bárányait és életét áldozta értük. Párhuzamot vont Mindszenty áldozatos életével, aki egy ellenséges világban is bátran kiállt híveiért, hitéért, még azokért is, akik elhagyták, mert ezt pásztori kötelességének érezte, és mert Isten sohasem hagyja el azokat, akik benne hisznek és bíznak.

MINDSZENTYNUM Argentínai Magyar Katolikusok Egyesülete

Gfoto.org

E sorok írója töredelmesen bevallja, hogy az alig 10 perces beszédnél tartalmasabbat, felemelőbbet és szebbet hosszú évek óta nem hallott katolikus templomban. Sajnálatos, hogy Finta páter misszionárius egy évben csak kétszer jöhet el a távoli La Riojából, de biztos, hogy ez alkalommal szavai termékeny talajra hullottak a magyar katolikusok között.

A mise utáni ebédre zsúfolásig megtelt a nagyterem, kedves vendégként jelen volt Tóth Kristóf ref. lelkész is, családjával. Remek hangulat uralkodott és szép énekkel köszöntötték fel a születésnapjaikat ünneplő Redl Izát és Trefán Erzsit *(A szerző szerényen elhallgatja, hogy őt magát is fölköszöntötték! Szerk.)* - A közgyűlés már csak formalitásként, szép csendben folyt le; a már egy éve megválasztott és eddig külföldön tartózkodó Fóthy István elnök csak most lépett hivatalba, és a választmány összetételében sem volt semmi változás.

Reméljük, hogy a Mindszentynum továbbra is szilárd oszlopa marad az argentínai katolikus magyaroknak, bár nagyon érezni egy **állandó** magyar plébánosnak a hiányát.

Kurucz László

Magyar stand az idei nemzetközi könyvvásáron Buenos Airesben

ifj. Egey Gyula standfelelős a kiállított könyvekkel

A hely meszsze volt az ideálistól, de jó volt a látogatottság. Az Európai Unió standja, amelynek a magyar stand részét képezte, megnyerte a legjobb külföldi kiállítónak járó díjat. Ezt 2007. május 3-án este vette át Gustavo Martín Prada nagykövet, az Unió képviseletének vezetője.

(Az adatokat és a fotót köszönjük Dr. Bács Zoltánnak. Szerk.)

Népünnepély május 1-jén

A „ha már itt vagyunk, megnézzük” mottó alapján, május 1-jén mi is kimentünk a Városligetbe. Az idő pompás volt; a hazaiak és a turisták versenyeztek a sörivásban, a kirakodó vásáron páratlanul kedves eladókkal volt dolgunk, a színpadokon egymást váltogatták a jó műsorok, szóval, igazi majális-hangulat volt, mindenhol jókedv és vidámság uralkodott ... és

egyszerre csak ... uh, ah, mit látunk?... Az egyik sátor oldallapján Chávez és Castro ölelgetik egymást és a belső falon a már úgy látszik hivatalos „venekubai” zászló éktelenkedik. Érezhetően emelkedett a vérnyomásom. Amikor aztán a propaganda és agitációs anyaggal bőven megrakott asztal mögül a kubai és venezuelai baráti kör magyar képviselője elkezdte felmondani a politikai leckét, jobbnak láttam tovább sétálni, mielőtt egy teljesen meddő vitába szállnék vele.

Annak a több ezer magyar és külföldi, a világpolitikában járatlan embernek, aki tegnap elsétált e dicső sátor előtt, annak Venezuela és Kuba egy az egyben ugyanazt jelentethette. Regisztrálták, hogy most már nemcsak egy, hanem két kommunista ország van Dél-Amerikában. Aztán gondolom tovább söröztek és a sült kolbászt se fogyasztották kevesebb étvággyal. Tehát így állunk, kedves olvasók!

Fedor Aliz,
Caracas ÉS Budapest

(Értesüléseink szerint az idén a Városligetben a munka napján az MSZP is ünnepelt a néppel együtt. Régebben kötelező volt fölvonulni, de fölvonulás után volt ingyen sör és virsli és munkásmozgalmi nóták hangzottak el. Ebből az idén vajon csak a sör és a virsli maradt meg? Szerk.)

NEM TÖRT KI... folyt. az 1. oldalról

Fogalmazás kérdése, hogy ki a kezdeményező. Végül is a háború, mint nemzetközi intézmény változatlanul jelen van, a győztes akarata továbbra is a nemzetközi jog alapja. Változatlanul *érdemes* háborúzni a győzelem feltételeinek birtokában, a zsákmányt a győztes joga törvényesíti.

Az Irán elleni háború - ha lesz, ha nem lesz - indokolása is azon alapszik, hogy ki a kezdeményező. Kissé áttételesen ugyan, de **Irán támadó szándéka abban nyilatkozik meg, hogy urándúsítókat épít**, ami - megfelelő mennyiség esetén - alkalmassá teszi atombomba készítésére, és ezzel *veszélyeztetheti* (!) a békét, mert nem tartozik a magukat megbízhatónak nyilvánító hatalmak közé. A megoldás egy *megelőző háború* lehet, ami természetesen „védekező” jellegű. Ilyen háború volt az Afganisztán elleni, amely a „terrorizmus fészke” volt, és ilyen az Irak elleni háború is, amelyhez a „tömegpusztító fegyverek” feltételezett titkos gyártása adott indokolást. A feltételezés nem igazolódott be, ekkor új indokolás született: demokratizálni kell az országot. *Nolens volens*. Az emberi haladás szolgálatában. Nemes céllal igazolt cselekedet.

Irán váltig azt állítja, hogy atomreaktoraival erőműtelepeket akar üzemeltetni, nincs szándékában atomfegyvereket gyártani. Ellenvethető, hogy ha mégis szándékában van, akkor is ezt mondaná. Fegyverkezik - ami ugyancsak nem különleges, mert *minden ország fegyverkezik* - közepes hatótávolságú ballisztikus rakétát fejlesztett ki. Viszont az is igaz, hogy ebbe nukleáris robbanófejeket is bele lehet tenni - ha majd elérkezik arra a magaslatra nukleáris iparának fejlesztése során.

Szakértők kétségbe vonják az iráni állítást, miszerint már elkészült 3000 urándúsító centrifuga (novemberben még csak 328 volt!), amivel a világ tudomására hozzák, hogy **nem fogadták el a nemzetközi közösség tilalmát a dúsításra**. És ha kész is van, mi ez ahhoz képest, hogy valamirevaló atomfegyvergyártáshoz sok tízezer centrifugára van szükség? 3000 centrifuga egyetlen reaktor működéséhez sem elég.

Egyetlenegy bomba legyártásához 3000 centrifuga egy esztendei folyamatos működése lenne szükséges. Valószínűnek tartják a szakértők, hogy **saját tájékozatlan közönségüket ámítják** olyan sikerekkel, mintha eredményesen ellenállnának a gonosz nyugati hatalmak erőszakoskodásának. A 70 milliós országban növekszik az elégedetlenek száma Mahmoud Ahmadinedzsád elnök harcias, hetvenkedő politikájával. Nagy ceremóniával megtartott sajtókonferencián tudatták a világ hírszolgálatával a 3000 centrifuga elkészültét, maga az elnök dicsekedett így: „ Kijelentem, hogy mától kezdve drága országunk is belépett a nukleáris nemzetek klubjába és képesítve van a nukleáris üzemanyag ipari termelésére.” De arról nem szólt, hogy ezek a centrifugák már dolgoznak-e.

Az atomenergia ügyben legilletékesebb iráni vezető, Ali Larijani hangsúlyozta, hogy Irán hajlandó újra tárgyalni Nyugattal, és készségesen szolgáltat biztosítékot arról, hogy atomenergia-programja csak békés célokat szolgál. De kijelentette azt is, hogy **Nyugat el kell fogadja tényként** Irán nukleáris programját, mint elutasítását annak a követelménynek, hogy a tárgyalások felvételének alapja a dúsítás leállítása.

A *Népszabadságban* olvassuk: „Irracionális lenne a teheráni politika? A jelek szerint igen. Egyetlen megfogható oka lehet csupán az eltitkolt fejlesztésnek és a politikai vezetők agresszív kijelentéseinek: **a fenyegetettség érzésének növekedése Teheránban.** Irán a sah bukása óta mindig is a Nyugatban - különösen az Egyesült Államokban és Izraelben - látta a fő ellenséget. Teheránban következetesen azt állították, hogy a Nyugat az iszlám-világ életére tör. Amikor aztán Bush elnök 2002 januárjában az unió helyzetéről tartott kongresszusi beszédében **a gonosz tengelyét alkotó országok között** első helyen Irakot, a másodikon Iránt, a harmadikon pedig Észak-Koreát nevezte meg, majd egy év múlva megtámadta és megszállta az elsőt, Teherán úgy érezte, most ő következik a sorban. Az iráni vallási vezetők arra a következtetésre juthattak, hogy Szaddámot azért lehetett legyőzni, mert a diktátornak nem volt az ellenfél elrettentésére alkalmas atomfegyvere.”

Az utolsó mondat minden bizonnyal feltételezés, ami logikus következtetésnek hangzik. Ugyanakkor Izrael honvédelmi miniszterhelyettese, Efraim Szne felvetette, hogy: „Iránnak talán nem is kell a Bombát használnia Izrael elpusztításához. Irán atomhatalommá válása olyan mély hatást fog tenni az izraeliekre, és olyan mély depresszióba taszítja őket, hogy el fogják veszíteni a reményt, és apránként elmenekülnek, emigrálnak. A lehetséges külföldi befektetők és bevándorlók vissza fognak riadni a halálos fenyegetésben élő zsidó államtól. Mindez együttesen az állam összeomlásához vezet. Nekem azonban az az érzésem, hogy Ahmadinedzsádnak és szövetségeseinek nincs türelmük egy ilyen hosszan elhúzódó végjátékhoz. Itt és most törekednek Izrael megsemmisítésére, a közvetlen jövőben, valamikor életük során. Semmit nem bíznának a történelem szeszélyére...”

Helyben vagyunk tehát az atomfegyverekkel: **akkor is hatnak, ha nem léteznek**, bár Irán félelme indokoltabb a létező izraeli atomfegyverektől, mint Izrael félelme a *majdani esetleges* iráni atombombától.

A nyugati ember hódítóként, megszállóként jelenik meg a Közel-Keleten a XIX. század óta, nagy szerepe van abban, hogy ma ez a táj a nyugtalanság földje. A gyarmatvilág összeomlását követően a muzulmánok szétáramlása veszélyes helyzetet idézhet elő világszerte. Londonban Abdul Raheem Green sejk az iszlám közösségekben terjesztett DVD-n arról beszél, hogy Ausztráliát hamarosan iszlamizálni fogják a muszlim családoknál tapasztalható *baby-boom* útján. Kanadáról is hasonlóképpen szólt: „Kanadában négy gyermekből egy muszlimként születik. Ha ilyen gyorsan nő ez az arány, akkor 20 éven belül a demográfiai arány akár meg is fordulhat.”

Lehetne még szólni Nyugat-Európa országairól ilyen vonatkozásban, de ez már más téma. A múlt század két világháborúja és több száz kisebb háborúja fölbolygatta az egész Földet, és ezeknek a háborúknak a tervét Európa nyugati és Észak-Amerika keleti partjain szerkesztették meg. **Aggasztó, hogy növekvőben vannak a bajok világszerte**, és félő, hogy az elhárítás az emberi szabadság károsodásával jön létre egy diktatórikus nemzetközi közösségi világrend által.

(Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Székásy Miklós:

ALASZKAI KÉPESLAPOK

Ki nem emlékszik ifjúsági olvasmányai közül **Jack London** könyveire, ahol az alaszkai aranyásók és a hűséges szánvonó kutyák kalandjait írja le? Vagy Balto eszkimó kutya hőstettének a leírására, amikor szánon vitte Anchorage-ból Nome-ba egy diftériajárvány alkalmából az oltó szérumokat mínusz 60º-os hidegben?

Mindez a romantikus olvasmány régen felkeltette az érdeklődésemet ez iránt a vidék iránt, és persze nagyon vonzott az a gondolat is, hogy híres természeti szépségeit is megismerhessem. Ezért, amikor feleségemmel lányomék családját látogattuk meg a Detroithoz közelfekvő Ann Arbor városában, elhatároztuk, hogy elutazunk Alaszkába is.

Amikor Alaszkába utazik az ember, az első dolog, amit érzékel az, hogy még Észak-Amerika más pontjaitól is nagyon messze van, Dallason keresztül 13 óra. **Anchorage** repülőterén megkaptuk a lefoglalt bérautónkat és a város közepében fekvő Historic Anchorage Hotelig könnyen

Historic Anchorage Hotel (történelmi emlékmű)

eljutottunk. Ez sokkal patinásabb, mint a Hilton, Sheraton vagy hasonló lánchotelek, a város egyik legrégibb épületéből restaurálták és történelmi emlékműnek nyilvánították. A 2. Világháborúban Anchorage volt az amerikai hadsereg főbázisa, és ezután gyors fejlődésnek indult. Most Alaszka legnagyobb városa és kereskedelmi központja, ahol az állam lakosságának a 45%-a lakik. Gyönyörű tengerparti sétányán csodaszép a kilátás a környező örökhavas hegyekre. 1000 évvel ezelőtt ez a part volt az *athabascan* őslakos indiánok lakhelye, az első fehér lakosság csak 1915-ben telepedett le, amikor a vasútvonalat kezdték Kínából behozott kulikkal kiépíteni.

Az állam egyetlen autópályája innen indul észak felé, bár 50 km után a Balto múzeumról neves Wasilla helységnél keskeny országúttá válik a 400 km-re fekvő, 1917-ben megalapított **Denali National Parkig**. Ez a világ legnagyobb nemzeti parkja 24.000 km^2 kiterjedéssel, amelyben

A szerző a Denali National Parkban

privátautók nem közlekedhetnek a bejárat közelében fekvő látogatóközponton túl. A parkban nem működhetnek se hotelek, se vendéglők, ezért az első célpontunk a sebes folyású Nenana River partján épített szép kilátású hotel volt, a parktól kb. 6 km-re. Innen indult másnap korareggel a turistabusz, amely 9 órán keresztül viszi a látogatókat az egyetlen, 149 km hosszú murva úton. (A buszban mindenki kap egy étel- és italdobozt, amelyet kizárólag a buszon szabad elfogyasztani, nehogy véletlenül akár egy morzsa is leessék a buszon kívül, ami a természetet megzavarná. Persze az organikus hulladék, az aluminium konzervdobozok és plasztik palackok külön-külön szemetes zacskókba kerülnek, amelyeket a turistavezetőnk állandóan körülhord...)

A Denali Park növényzete eléggé gyér, nem hasonlítható a dél-argentínai nemzeti parkokéhoz. A fő érdekessége az állatvilág. Így láttunk barna és feketemedvéket, óriási karibu-csordákat, néhány magányos jávorszarvast (*moose*, Alaszka jelképes állata), prérifarkast, vörös és ezüstrókát. Általában az út mentén, néha az utat keresztezve, főleg a medvék mutatták magukat érdektelennek a buszok iránt. A parkban fekszik Észak-Amerika legmagasabb hegycsúcsa, a 6194 métert mérő McKinley hegy, amelyet az indiánok továbbra is Denalinak, a "Nagy"-nak hívnak. Szerencsénkre, 5 percre a csúcs kibukkant a felhők közül, ami ritkaság.

A vacsoránál meg akartuk kóstolni a híres alaszkai lazacot. A menün mint *sockeye salmon* szerepelt. Megkérdeztük mi ez, és egy szakértői előadást kaptunk. Négy típusú lazac van: a *sockeye* vöröslazac a legdrágább (amit a menü jobboldalán is észleltünk!), a finom éttermekben csak ezt szolgálják fel. A piacon árult és a füstölt lazac a *coho* (ezüst) változat. A *chum* (kutya) lazacot a "lower 48"-ba küldik, ahogy az alaszkaiak lenézően hívják az USA többi *("lejjebb fekvő". Szerk.)* államát. Végül is a létra legalján levő púpos rózsaszín lazac, amiből a legtöbbet halásszák, konzervbe megy.

Másnap Denaliból a csak 200 km-re a Chena River partján fekvő **Fairbanks** városa volt a célpontunk. A látványos város már majdnem az északsarki körnél fekszik, az alaszkai vasút legészakibb pontja és aranyásó városként alapult a XIX. század végén. Alaszka 2. városa, kulturális központja és az alaszkai egyetem székhelye. Ez egy az egész városra lenéző dombtetőn fekszik, teljesen modern, nagyon érdekes hajóforma

Alaszka egyeteme Fairbanksben

mában épült és egy kivételesen érdekes múzeumot tart fenn. A kiállító termekben az állam flórája, faunája, az őslakosok (eszkimók és *athabascan* indiánok) kultúrája, az aranyásók táborai és a modern olajcsövek építése egyaránt megtalálhatók, rendkívül színvonalas kivitelben. A város másik nevezetessége a **Pioneer Park**, egy 1900-as bányavároska tökéletes reprodukciója, antik vasúttal, amely körüljárja a parkot, megállókkal az indián faluban és a *salmon bake* vendéglőben. Mert ez a park fő attrakciója, a tipikus alaszkai halak, lazac, *halibut* és tonhal roston sütve nagy salátatál választékkal, fix áron.

A szerző felesége Lisi a Fairbanksi Pioneer Park vasútvezetővel

Fairbanks után a 400 kilométerre fekvő, 800 lakosú Tok felé irányultunk. Ez az 1942-ben óriási nehézséggel kiépített alaszkai országút logisztikai központja. Télen, a mínusz 70 fokos hidegben lehetetlen volt bármilyen munkába is kezdeni; alighogy langyosabb lett, a *permafrost* megolvadt és sártengerré alakította a terepet, ahol az építőgépek elsüllyedtek. Mégis sikerült néhány hónap alatt az Anchorage felé vezető utat kiépíteni, Kanadán keresztül a hadigépezetet a partig szállítani és ezáltal rövid időn belül a japánok által elfoglalt Aleuti szigeteket véres csatákkal visszafoglalni. Bár Tok városházán az a szöveg szerepel, hogy Észak-Amerika leghidegebb lakott helysége, a hőmérséklet, mint Fairbanksben is, júniusban meglepő módon 30ºC körüli kánikula volt.

Tokból az út nyugat felé Kanadába vezet, délre pedig egy helyenként eléggé rossz országúton, állandó forgalmat lassító kitérőkkel **Glenallen** helységbe, a Wrangell hegység és gleccser, kis tavak, gyors hegyi patakok és gyönyörű erdők mentén. Glenallen a rézbányászat központja volt, most csak pár házból, egy nagyon jó hotelból és Alaszka legjobb múzeumából áll. Egészen élethűen láthatók itt egyes kitömött állatok, állatcsoportok, mint a farkascsorda, amely

Lisi az ijesztő nagyságú *grizzly*-medvével (Glenalleni kitömött állatok múzeuma)

egy medvét megtámad. Innen az út az impozáns **Matanuska gleccser** közepén vezet Anchorage felé. Az út mentén meglátogattuk Alaszka egyetlen pézsmaökör (*musk-ox*) farmját, ahol Grönlandból hozott példányokkal újrahonosítás végett tenyésztik ezt az amerikai kontinensen már teljesen kihalt állatfajtát.

Pézsmaökör-farm

Anchorage-ben ismét a Historic Hotelben szálltunk meg. Másnap Alaszka (a Kenai Inlet mentén végig a tengerpart mellett vezető) egyik legszebb országútján jutottunk el a Girdwood és a **Portage gleccserekig**, majd egy egyirányú nagyon keskeny alagúton keresztül az óriási luxushajók kikötőjéig Whittierben. Másnap meglátogattuk a neves vasárnapi piacot Anchorage-ben, ahol az eszkimó és indián kultúrák kézműveit és mindenféle egzotikus ételt is adnak el, tipikus öltözékekben.

Tankolás a Portage-gleccser tövében

Innen az utunk már a repülőtérre vezetett, 7 óra Dallasba, 12 óra várás, és újabb 12 óra repülés, a 6 óra időkülönbségű Buenos Airesbe...

Saáry Éva (Lugano):

A két Gyuri

Az „idősebb" apám barátja, Budai György volt, ha ugyan „barátságnak" lehet nevezni azt a csipkelődő, vidám cimboraságot, amely őt a többi emberekhez kötötte. (Magányos egyéniség volt, nem osztotta meg gondolatait senkivel).

Midőn fiatal lányként megismertem, Gyuri negyvenes éveit taposhatta. Nem volt Adonisz. Göndör haj, rövidlátó, sokdioptriás üvegen keresztül pislogó, apró malacszem, kövérkés testalkat, félszeg mozdulatok. Az angolosan hosszú sortnadrág még növelte a komikus hatást. Tréfálkoztak is vele eleget. Állandó céltáblája volt a jó és kevésbé jó vicceknek, átejtéseknek.

Apu gyakran mondogatta neki ebéd-vacsorameghívások alkalmával:

- Egyél, Gyurikám, egyél!
- Eszem, Pista, eszem.
- Te nem eszel, hanem zabálsz!

Na, de ezek haveri ugratások voltak. Alapjában véve kedvelték egymást.

Gyuri a 45-ös összeomlás utáni években a nyarakat Balatonkenesén töltötte, s midőn én - a család orvosi hagyományai ellenére és közmegbotránkozást okozva -, az Eötvös Loránd Tudományegyetem földtan-szakára iratkoztam, elégedetten bólogatott: - Okosan tetted! Olyan rendszer még nem volt, de nem is lesz, amely egy geológust meg tudna dolgoztatni!

Ő ugyanis ezt a szakmát művelte, - s most már elmondhatom, mivel régóta a fellegek rétegeit kopogtatja -, nem törte magát össze a munkában. A háborús években készített térképek másolatait gondosan eltette, s midőn a budapesti Földtani Intézetben minden elpusztult, és új fölvételeket kellett (volna) csinálni, a régieket adta elő - gondtalan nyaralásai után.

Egy ilyen alkalommal történt, hogy kis szürke kutyánkat elütötte a ház előtt egy autó. Súlyos sebesülten hoztuk be.

Apu megvizsgálta, s kimondta az ítéletet: - Menthetetlen. Agyon kell lőni!

Gyuri azonban nem értett ezzel egyet. Agglegény lévén, semmi kötöttsége nem volt, s így napról-napra a beteg állattal foglalkozott. Kanállal etetgette, simogatta, beszélgetett vele.

A gyógyulás hónapokat vett igénybe, de Gyuri gondos ápolása következtében és az orvosi vélemény ellenére, mégiscsak bekövetkezett. A kutya lábra állt, és jótevője nevét átvéve, ő is „Gyuri" lett: a fiatalabb Gyuri!

Soha olyan szelíd, ragaszkodó, soha olyan játékos állatot! Részt vett minden programunkban, minden időtöltésünkben. Ha kimentünk a Balatonra, elsőként ugrott be a csónakba, s midőn vízbe ereszkedtünk, hogy nagyot ússzunk a szürkészöld hullámokban, ő is azonnal utánunk vetette magát, nem kis riadalmat okozva, belénk kapaszkodva a körmeivel... Velünk sétált a parkban, az esti mólon, sőt még az éjjeli mulatóhelyekre is utánunk jött; ott botladozott a táncolók lába között...

Ha föllapozom a fényképalbumot, mindenütt ott látom bohókás, nevető (mert a kutya is tud nevetni!) képét - letört, soha helyre nem igazodott félfülével.

Aztán egy napon „nagy Gyurit" bevitték a kórházba. Nem volt súlyos baja: egyszerű vakbélgyulladás. Azt hittük, két héten belül ismét körünkben lesz, megint nevethetünk, viccelődhetünk vele.

Nem így történt. „Az operáció sikerült, a beteg meghalt". Gyönge szíve fölmondta a szolgálatot. - Értetlen megdöbbenéssel kóválygtunk a strandon, a tóparton, a házban. Nem tudtuk fölfogni, hogy „ilyen fiatalon", „ilyen váratlanul", ilyen „ostobán"... Ma is magam előtt látom a félszeg sutaságában is meghatóan kedves embert. „Veszítve szeretünk csak igazán"... Akkor tudjuk meg, hogy valaki mit jelentett számunkra, amidőn már nincsen.

„Kis Gyuri" sokáig kétségbeesetten kereste. Valahányszor nyílt a kapu, valahányszor fölzúgott egy motor... majd egy reggelen ő is elszenderedett. Pedig nem volt öreg. Valószínűleg, a bánat vitte el.

Hadd álljon itt emlékére - emlékükre - ez az írás.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Portugália/Brazília - Ausztria és Magyarország uralkodó házainak családi kapcsolatai

Charles-Maurice de Talleyrand-Périgord (1754-1838)

Klemens Wenzel Lothar von Metternich-Winneburg (1773-1859)

Európa hatalmasságai 1814 szeptemberére összehívtak egy kongresszust Bécsben, hogy a napóleoni háború után újrarendezzék Európát. A Kongresszus 10 hónapig tartott, 1815 júliusában fejeződött be. Két nagyhatalmú kancellár volt a főszereplő: az osztrák Metternich és a francia Talleyrand. Többek közt a kis portugál királysággal is foglalkozott a Kongresszus, amely országnak nagy érdekessége főleg abban állt, hogy egy hatalmas és valószínűleg igen értékes, gazdag kolóniával rendelkezett.

A Kongresszus alatt Talleyrand magához hivatta a portugál követet és azt üzente a 27. portugál királynak, Dom João VI.-nak (1767-1826), hogy emelje fel a brazil kolóniát Portugália és Algarve mellé és legyen ez a három tartomány egy Egyesült Portugál Királyság. 1815-ben meg is született a három portugál országnak az egyesülése.

Metternich kancellárnak azonban még további tervei is voltak Portugáliával, illetve Brazíliával. Úgy gondolta, hogy Ausztriának jó volna egy ilyen hatalmas és valószínűleg dúsgazdag természeti kincseken ülő, beláthatatlan gazdasági potenciával rendelkező és még kiaknázatlan országgal szorosabb kapcsolatba kerülni, és ugyanakkor Brazíliát a nagyon erős angol befolyás alól is kikaparintani. Mindezt mivel lehetne legjobban elérni? *Természetesen egy házassággal.*

A Habsburg-háznak mindig voltak kiházasítandó hercegnői, és lám-lám, Portugáliának volt egy házasulandó Uralkodó Hercege (Príncipe Regente). Az édesapák, mármint I. Ferenc osztrák császár és magyar király és Dom João VI. portugál király egyetértettek a tervvel. Utóbbi már maga is gondolkodott azon, hogy jó volna Európa egyik nagyobb, fényesebb uralkodó családjához tartozni, és hogy ez talán a Habsburg-ház lehetne, Európa egyik legrégibb és legtekintélyesebb családja - tehát az ajánlat a kis Portugáliának álomszerű volt.

A formalitások nagyon hamar megtörténtek: a hozomány megtárgyalása, a leánykérés, és végül a házasságkötés *per procura* Bécsben. A 20 éves Habsburg Leopoldina Josepha Carolina főhercegnő hajóra szállt és elindult új élete felé, hogy találkozzon 19 éves vőlegényével, a Bragança-Bourbon-házból származó Péter (Dom Pedro) trónörökös herceggel és új hazájával, Brazíliával. 84 napos hajóút után fut be a nászflotta Rio de Janeiro kikötőjébe.

Leopoldina az *Austria*-n utazott jó széllel Brazília felé

Leopoldina boldog! - ezt írja Mária Lujzának, kedvenc testvérének, Napóleon özvegyének. Már azt gondolta - írja -, hogy pártában marad, és lám, egy jóképű egzotikus trónörökös herceg lesz a férje! Dom Pedrót már egy miniatűr festményen látta és nagyon megtetszett neki. Aztán mindig is vágyott Amerikát megismerni!

Leopoldina hatalmas kísérettel érkezik, ahogy az gazdag uralkodóházak leszármazottaihoz illik. **Hat magyar nemesből álló testőrgárda kíséri**, Gróf Pálffy Miklós parancsnokkal. Továbbá számtalan komorna, komornyik, szakács, 81 hatalmas láda, ami kitesz mintegy 7.500 kg-t. Ezen túl 24 kocsi, 118 ló. E felett maga Metternich is nemtetszését fejezi ki, a hajóskapitány pedig nagyon méltatlankodik...

Leopoldina egy évszázados uralkodóház neveltje, tudja, hogy mik a feladatai, kötelességei. Már portugál nyelvtudással érkezik, úgy, hogy a brazil fogadóbizottság üdvözlőbeszédét hibátlan portugálsággal válaszolja meg.

Az öreg portugál király, Dom João VI. nagy örömmel és valódi atyai szeretettel várta jövendőbeli menyét. Szépen berendezett lakosztályába belépve, Leopoldina legelőször saját édesapja, I. Ferenc császár mellszobrát pillantja meg, majd belelapozva a melléhelyezett albumba, családjának képeit találja, amelyet Dom João VI. a mellszoborral együtt rendelt meg Bécsben. A meghatódott menyasszony hirtelenjében kezet csókol apósának. „Fiam boldogsága engem is határtalan boldogsággal tölt el" - e szavakkal öleli magához szeretettel előkelő menyét az öreg király.

A jövendő brazíliai uralkodónő igen művelt, sokoldalú egyéniség. Különösen a természettudományokhoz vonzódik. Európából tudósokat hoz magával: Carl Friedrich Philipp von Martius bajor botanikust, Spix bajor zoológust, Mikán és Pohl botanikai egyetemi tanárokat Prágából, 3 festőt és rajzművészt, köztük a neves francia Jean-Baptiste Debrét és Thomas Endert, aki egész úton rajzol, és végül mintegy 700 rajzzal indul vissza Bécsbe, hogy Leopoldina új hazáját rokonainak bemutassa. Szintén Leopoldinával érkeznek Belvedere és Schönbrunn udvari főkertésze és Schüh Rókus udvari könyvtáros és ásványszakértő, akinek felesége a magyar Bors Cecília. Utólag, amikor Leopoldina már valamelyest körülnézett új hazájában, apjától „Lieber Papa" megszólítással hat erdélyi csődört kér, mert írja, be kell itt indítani sürgősen a nemes lovak tenyésztését... Leopoldina igen jó lovas volt.

Nos, és a „jóképű egzotikus herceg", Dom Pedro? Tehetséges ifjú, még zenei tehetsége is van - az egyik brazil nemzeti dal az ő szerzeménye -, de eddig egész más legényéletet élt: ez a nőktől elkényeztetett fiatalember nem volt monogámiára berendezkedve. A házasság azért előírásosan beindul. Dom Pedro - köztudomású kicsapongásai mellett - pontosan felismeri Leopoldinában a jó politikai érzéket, szaktudást. Politikai kérdésekben mindig elsőnek felesége véleményét kéri ki. A történészek érdekes meglátása: míg Dom Pedro Portugáliában született, portugál trónörökös is, érzelmileg még kötődik az európai hazájához. Ugyanakkor Leopoldina semmit nem érez Portugália irányában, ő mégis tiszta szívből brazil lesz, és erre az érzelemre építi fel élete új szakaszát. A brazil főurak ezt rögtön fölmérik és nagy tisztelettel néznek fel rá. A nép, ösztönösen, nagyon hamar megszereti új uralkodónőjét.

Leopoldina szellemiséget és kultúrát hozott át magával Európából. De nemsokára körülnézve, más tennivalót is talál: már osztrák menye érkezése előtt, Dom João VI. hozatott be német bevándorlókat. Leopoldina azonban jónak látja kézbevenni és jobban megszerveztetni a németajkú, tehát a német, svájci és osztrák bevándorlás ügyét. Úgy képzelte, hogy a bevándorló szabad német parasztság gondolkodása és igényei új irányt adnak majd a brazíliai földbirtoklásnak, földművelésnek. Leopoldina terve őszinte visszhangra talál a haladó szellemű brazil államférfiakban. A rabszolgatartás lehetetlensége már a levegőben van, és a hatalmas nagybirtokok megművelése más megoldást kívánt. - A rabszolga-felszabadítás ugyan még több évtized belső harcot idézett elő, de már most indul meg az uralkodónő kezdeményezésére a németajkúak nagyon jól megszervezett bevándorlása és az ország területén a legjobb vidékekre való elhelyezése.

1822-ben Brazília kikiáltotta függetlenségét Portugáliától. Ennek az előkészítésében Leopoldinának legalább annyi munkája és érdeme volt, mint az akkori legnagyobb brazil politikusnak, az univerzálzseni José Bonifácio de Andradenak.

Habsburg Leopoldina Josepha Carolina osztrák főhercegnő, első brazil császárné 6 gyermeket szült Brazíliának: 4 lányt és két fiút. Az elsőszülött fiú még csecsemőkorában meghalt és a hatodiknak született fiú lett a trónörökös, aki később Dom Pedro II. néven kerül a brazil császári trónra.

Leopoldina gyermekeivel: Maria da Glória, Januária, Paula és Francisca. Őlében II. Péter, a második brazil császár

Leopoldina 1826-ban, 29 éves korában meghal Rio de Janeiróban. Holttestét később átszállítják São Paulóba, ahol az első brazil császári házaspár az ipirangai mauzóleumban alussza örök álmát.

IMA

Magyar költő vagyok én
Minden magyaré e földtekén
Ahol egy magyar is él,
A toll, mint világító fáklya,
A reménységet hűen táplálja.
Vigasztallak drága-drága vérem,
Imára értetek kulcsolom kezem.
Éltet a hit és remény,
Hogy egyek vagyunk a földtekén.
Mit magyar szív felfoghat,
Egybeköt a szeretet Aranyfonala.
Magyar költő vagyok én,
Minden magyaré a földtekén,
S, ha majd e Szent Föld eltakar,
Magyar dalt játszik az égi kar.

Nádasdy-Bugyul Erzsébet, Gyula

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

Az AMH következő száma **a szokásos július-augusztusi kettősszám** lesz, július 20 körüli megjelenési dátummal. A megszokott havi 10-i lapzárta helyett tehát következő lapzártánk június 18.

A Hungária vívói Magyarországon

Hárman jöttünk a Hungária Egyesület vívószakosztályából Magyarországra, hogy továbbfejlesszük tudásunkat: Gáspár László (17 éves), Gáspár Zsolt (21) és Andrés Zorzi LoRe (23).

2006. december 28-án érkeztünk Budapestre. Semmi jele a télnek. Nekünk jól jött ez a rendellenesség, mert kicsit féltünk a nagy hidegtől. Bérelt lakásunk volt Budán, mindennel felszerelve (mikrohullám, számítógép, TV, mosógép, stb.). Magunk végeztük a főzést, mosást, takarítást - megtanultuk becsülni a háztartási munkát!

Szilveszterkor találkoztunk argentin-magyar barát és ismerős lányokkal: Gröber Lisa és társai. Este a Deák téren néztük a tűzijátékokat és szórakoztunk. Így fejeztük be az óévet.

Január 2-án kezdődött a komoly munka, az MTK Sportegyletben. Udvarhelyi Gábor, a magyar válogatott keretedzője kedvesen fogadott bennünket és a kéthónapi tartózkodásunk alatt minden hétfőtől-péntekig de. foglalkozott velünk. Délutánonként gyakoroltunk a klub vívóival és a válogatott vívóival is. Fáradtságos, komoly munka volt. Versenyeken is részt vettünk, László egy ifjúságin. Persze eredményes szereplésre nem volt kilátás, mivel az európai versenyzők hozzánk, argentinokhoz viszonyítva sokkal magasabb színvonalon vannak, de nekünk tanulási szempontból igen jól jött

Február 2. és 3-án Olaszországban, Legnanóban vettünk részt egy Világ Kupán. Izgalmas kalandunk volt Legnanóban. Budapestről Milánóig repülővel mentünk, onnan Legnanóig vonattal. Megérkeztünk éjjel a kisvárosba, se taxi, semmi jármű, sehol egy lélek. Merre menjünk, hol egy szálloda? Csodálatos véletlen! Találkoztunk a kihalt utcán egy argentin vívófiúval, aki épp ott tartózkodott a városban. Nagy volt az öröm, ő elkísért minket egy szállodába és megoldódott a problémánk. A verseny szintén nagyon erős volt, de sokat tanultunk.

Budapestről a komoly hétköznapi munka után a hétvégeken kirándulásokat tettünk. Voltunk Bécsben, László Prágában is. Egerben megnéztük az „Egri Várat". Nagyon szépen rendben van tartva, múzeum is van benne meg borkóstoló. A rendben tartásról jut eszembe, hogy bizony Budapesten az épületek legtöbbje nagyon el van hanyagolva. Igazán kár értük. A „globalizált" szokás - a *grafitti* - nagyon sok helyen elcsúnyítja a várost. Nem tudom, miért nem tesznek ez ellen valamit. Bécsben nem láttunk ilyesmit, sem Svájcban. Különben általában Budapest tiszta, a közlekedés pontos, csak a magánvezetők nagyon rosszul vezetnek a szép új autókkal. Mi folyton BMV-vel jártunk (Busz-Metro-Villamos).

Nagyon jól éreztük magunkat és örültünk mindennek, de az örömbe üröm is cseppent. A válogatott keret vívói meghívtak minket a Honvéd Sportegyletbe (ahol már vívtunk egyszer) és ott kellemetlenségben volt részünk. A klub pénztárosa azt gondolta, hogy milliomos fiúk vagyunk, és nem valami kellemes hangnemben felszólított minket, hogy fizessünk fejenként 7000 Ft-ot, és akkor járhatunk vívni egy hónapig. Erre a „szíves" fogadtatásra fel nem mentünk többet.

Március 2-4-ig Svájcban, Bernben voltunk egy Világkupa versenyen. Micsoda rend és tisztaság mindenütt! Gyönyörködtünk mindenben. Március 5-én reggel érkeztünk vissza Svájcból és este már ültünk a repülőre: irány Argentína. Már jó volt hazajönni, az európai vívótapasztalataink itt szándékozzuk felhasználni. Egy idő múlva majd szívesen mennénk újra Magyarországra.

Gáspár Zsolt

Sajnálattal közöljük, hogy patinás társlapunk, az Amerikai Erdélyi Szövetség negyedévenként megjelenő **Transsylvania** című erdélyi tájékoztató folyóirata ezentúl csak interneten jelenik meg - www.hhrf.org/ts - mert sajnos az a minimális US$ 500 nem gyűlt össze, amely a negyedévi papírkiadás költségét fedezné. Esetleges támogatókat kérjük jelentkezzenek az AMH irodájában.

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

A korán jött tavasz alig hozott csapadékot. Ám annál több napsütés és meleg érte a magyar mezőket. A szokatlan időjárás baljós gondolatokat vetített előre, s mint kiderült: joggal aggódtak a mezőgazdászok. Váratlanul megjött a fagy. Szabolcsban a mínusz 4 fok megtette hatását. Nincs gond már az alma, körte, szilvaszüretre... Kecskemét környékén jégeső pusztított. Délen szomjaznak a mezők. Megint beigazolódik a közmondás: „Szegény embert az ág is húzza".

S most, hogy egy lélegzetvételnyi szünet van a politika frontjain, megkísérlem röviden elmondani kedves olvasóimnak az Európai Unió mezőgazdaság-politikájának lényegét. Hiszen sokan nem értik azt, miért is folyik vita a mezőgazdasági támogatásokról. Miért támogatja az EU a mezőgazdasági termelőket; s miért nem jó ez nekünk?

Nos, a lényeg: Az Unió a mezőgazdasági támogatások révén közvetve befolyást gyakorol a termelés szerkezetére, a környezet s a termékigények alakítására. Egyúttal alacsonyan tartja az élelmiszerárakat, mivel a termelők a támogatások folytán jövedelemhez jutnak, tekintve, hogy a termény árának egy részét az Unió a támogatással ily módon egészíti ki. Így érve el azt, hogy széles tömegeknek viszonylag olcsó létfenntartást tudnak garantálni. Ez a fajta ki nem mondott **szociálpolitikai árszabályozás másként érvényesül a régi tagállamok mezőgazdasági szereplői és az újonnan belépett tagországok termelői között**. Ez okozza a nagy fezsültségeket. Ugyanis amíg az Unió régi tagállamainak termelői 100% támogatásban részesülnek, addig az újak ennek harmadát, negyedét kapják - aszerint, hogy hogyan tárgyaltak a csatlakozásnál. Magyarország vezetői olyan feltételeket fogadtak el, hogy sereghajtók lettünk. Aztán látva a felháborodást azt ígérték, hogy a különbséget majd a nemzeti támogatás címen pótolja az állam. S lám, most kiderül, hogy a dolog pofon egyszerű: nincs a nemzeti támogatásra fedezet! Nincs rá gond. El lehet menni a sóhivatalba, panaszra...

Ezért a magyar termelőknek már a velünk együtt csatlakozott (lengyel, szlovák, észt, litván) kollégáik olcsón beözönlő áruival is fel kellene venni a versenyt! Nem csoda, hogy a hit és a kitartás egyre fogyatkozik, főleg ilyen katasztrofálisan alakuló évben. Mind többen hagynak fel a mezőgazdasági termeléssel. Pedig egykoron „Európa éléskamrájaként" emlegettek bennünket... No, de ki figyeljen oda ilyen apróságokra a Jupiter lámpák fényéből?

A kis mezőgazdasági kitérőt azért is érdemes emlékezetben tartani, mert a küszöbön álló energiaválságból - elemzők szerint - a mezőgazdasági termelés, ezen belül is a bio-energia előállítása jelentheti az egyik kitörési pontot. S ez a mezőgazdaságot élénkítő terv fontos lehet az amúgy energiahordozókban szegény Magyarországon.

Magyar búzamező

Célirányos jövő-tervezés helyett azonban továbbra is a költségvetési hiány lefaragása, a pénzbeszedés a legfontosabb feladat. S a „tervezés" abban merül ki, hogy azt keresik: honnan lehet még pénzt elvonni... Botrányos példák tucatját lehetne sorolni, ha idő és hely engedné. Ilyen például az „elvárt adó"! Amit megsemmisített ugyan az Alkotmánybíróság, de most más néven újra fogalmazzák. Ez arról szól, hogy nem a tényadatok alapján kiszámított bevétel után kell adót fizetni, hanem amennyit elvárnak! Külön fejezeteket lehetne írni a már múlt havi levelemben említett egészségügy „reformjáról", annak botrányairól. Mi sem mutatja jobban a fejetlen állapotokat, mint annak a balassagyarmati munkásnak az esete, akinek fémszilánk fúródott a szemébe, s a gyógyulást hozó orvosi beavatkozásért három város kórházának szemészeti osztályát járta végig, de a rendeletek miatt nem kerülhetett sor a gyógyítására... De akadt már haláleset is, mert a beteget tovább kellett küldeni...

A megismert történetekből arra lehet következtetni, hogy a kormány egyre jobban belegabalyodik a reformokba. Az újonnan kinevezett Horváth Ágnes egykori államtitkár, aki egyetlen órát se töltött orvosként a betegágy mellett, egészségügyi miniszterként az újszülöttek bátorságával mozog az egészségügy erdejében. S munkában megőszült professzorokat utasít a nagy cél érdekében, akik a döbbenettől alig tudnak megszólalni. Említeném a szekszárdi kórház műtőblokkját, ami több mint tíz évig épült, s most, hogy elkészült, pénz hiánya miatt nem lehet használni... De az esetek és a megrendítő történetek sora hosszú. Most kapott legújabb hírekből tudom, hogy Pécsett 187 egészségügyi dolgozót küldenek el, köztük több középkorú orvost. Egy ötvenes éveiben járó doktor így panaszkodott: „Koromnál fogva külföldre már nem tudok elmenni dolgozni. Zsákolni meg már fizikailag sem birok. Nem tudom, mihez kezdjek..." Országosan 1500 orvos kerül ezekben a napokban az utcára!

Úgy tűnik, a nagyobb kormányzópártban mégiscsak megmozdult valami, mert egyre több kritikusa akad az egészségügy reformjának. A több-biztosítós modell ellenzőinek tábora ott is gyarapodik. S ez ügyben, jó szokás szerint, vidékre vonultak egyeztetni... A koalíciós tárgyalásokból most mindössze annyi szivárgott ki, hogy marad a régi is és lesz új rendszer is! Vagyis megint fából vaskarika készül...

A nagy hírek között azonban érdemes a „kicsikre" is odafigyelni. Szekeres Imre honvédelmi miniszter váratlanul Washingtonba utazott. Megérkezése után másnap kijelentette, hogy Magyarország feltétlenül támogatja a Nabucco-gázvezeték építését, ami ellentéte a Gyurcsány Ferenc által favorizált, Putyinnal egyeztetett orosz „Kék áramlat" gázvezeték tervének. A tervekről előző számunkban már ejtettünk szót... Utalva arra, hogy a miniszterelnök bejelentése nem fog örömet okozni az USA-ban. S lám, alig telt el pár hét, az új „nagy testvér" máris magához intette a hadügyminisztert - ami azért egy picit szokatlan (jobb országokban szóvá tették volna a lapok). A hadügyér nyilatkozott gazdasági ügyekről a miniszterelnök ellenében... A jó újságolvasók bizonyára azt is tudják, hogy ez efféle kis epizódok nem múlnak el ennyivel...

Az már csak hab a tortán, hogy teljes gőzzel dolgoztunk a soron következő futball Európa-bajnokság megrendezésének jogáért. Közösen a horvátokkal. A csaknem 100 millióba kerülő „biztos" pályázatot egyetlen képviselő se támogatta. Pályázatunk 12 nullát kapott! Ilyenre se volt még példa, pedig a pályázatot készítők remekeltek.

Ebből is látszik, hogy Gyurcsány Ferenc körül fogy a levegő. Ezt jelzi az Unióban most készülő törvény is, amely szerint azok az országok vezetői, akik ezután hamis adatokat szolgáltatnak, retorzióknak néznek elébe. S mint tudjuk, erre a magyar miniszterelnök hazudozásai, manipulációi adtak alapot. Ezzel az ország szavahihetősége veszett oda. Amire jó magyar szólással azt mondhatjuk: úgy hiányzott ez nekünk, mint lakodalomban egy pofon... S bármily hihetetlen, a máskor az elharapott mondatokra is ugró, árgus szemekkel figyelő „szabad magyar sajtónak" ehhez egy szava sincs. Mindez most valahogy természetes. Így aztán talán már azon se csodálkoznának, ha a kedvenceik közül valaki kézen állva menne be a Parlamentbe...

A kormány eróziója megállíthatatlannak látszik. Ez nemcsak a külföldi s belföldi közhangulatból, közvélemény-kutatásokból mérhető le, hanem az egyre romló gazdasági mutatókból is. Ennek nyomán újabb uniós tanácsadók jelentek meg s jobbnál-jobb tanácsokat adtak, ami annyit ér a mi viszonyaink között, mint döglött lónak a patkó. Azon pedig már csak derülünk, hogy a tanácsadók nagy bölcsen megállapították: A magyar adórendszer átláthatatlan! Itt már a válság olyan mély, hogy azon tanácsokkal aligha lehet segíteni. Pedig az Unió vezetői mindent megtettek a magyar kormány támogatására. Utalnék itt a moszkvai eseményekre, amikor a Putyin ellen tüntető rendőri beavatkozást élesen elítélte Angela Merkel német kancellár. Ugyanakkor a magyar nemzeti ünnepen történt rendőrattak ellen egyetlen szava se volt...

Figyelemreméltó fejlemény, hogy az SZDSZ elnökválasztás 2. helyezettje, Fodor Gábor vigasztalásul megkapta a környezetvédelmi tárcát. A volt környezetvédelmi miniszter pedig talán nagykövet lesz egy csendes országban, vagy visszamegy az állatkertbe, ahol korábban igazgató volt... Erre mondják azt: Győztesek között nem lehet vesztes.

Aztán megint jött a váratlan hír: Ismeretlenek feltörték Kádár János és felesége közös sírját. Ellopták Kádár Jánosné aranyból készült urnáját. S felvágták az első titkár érckoporsóját, eltulajdonították Kádár felső testének maradványait, beleértve a koponyát is. A sír hátterében futó falra pedig politikai tartalmú üzenetet írtak - ezzel jelezve azt, hogy politikai szándékú bűnesetről van szó. Minderre a Fiumei úti, őrökkel védett Farkasréti Temetőben került sor, ami gondolkodásra készteti az újságot olvasó embert. Két méter mélyre leásni, s flex-köszörűvel felvágni egy koporsót - észrevétlenül? Több mint különös. Pont most, amikor a két tábor között talán-talán egy kis nyugalom látszik a közös gondok okán... Mindenesetre a rendőrség rongálás ügyében nyomoz, tekintettel arra, hogy csak hozzátartozók tehetnének kegyeletsértés okán feljelentést. Mert, mint tudott: Kádárnak nem voltak utódai.

A soha nem tapasztalt erkölcsi válságra Csoóri Sándor írása lehet a legjobb elemzés, ami a magyar értelmiséget szólítja hitvallásra politikai hovatartozás nélkül. Szívem szerint közre adnám az egész levelet. A tudósítónak azonban sok egyébre is figyelni kell. Többek közt arra, hogy a sok lehangoló hír után jött azért jó is. Így kell beszámolni Charles Simonyi - Simonyi Károly űrhajósról, aki turistaként, saját költségén jutott el a világűrbe. S újra magyar szó jött az űrből! Milyen furcsa: csak most tudtuk meg, hogy nélküle nem tudnánk internetezni, mert technikája fejlesztésében Simonyi Károlynak elévülhetetlen érdemei vannak! Úgyhogy a sok viharban akad azért egy kis nemzeti büszkeségre okot adó fejlemény is. Szükségünk is van erre, mert e sorok írásakor (május 9-én este) Gyurcsány Ferenc közel kétezer hívével ünnepli a nagy szovjet győzelem napját...

Simonyi egy Szokol űrruhában

Barkuti Jenő, Magyarország

Szőnyi Ferenc előadása a Szent László iskolában

Az AMH májusi számában megemlítettük az alábbi előadást, és itt közöljük az összefoglalt tartalmát:

Az Irodalmi Kör szervezésében április 15-én a volt nagykövet ***A szakadék évtizede: 1910-1920*** címmel előadást tartott a magyar történelem legdrámaibb időszakáról, a trianoni békediktátumot megelőző évtized folyamatairól és eseményeiről. Az előadó elmondta, milyen kihívásokkal kellett a Monarchiának (és benne Magyarországnak) szembe néznie, amikor a Millenniumot követő rövid szélcsend után kibékíthetetlen világpolitikai ellentétek ütközőpontjába került; hogyan vált Magyarország már hosszú évekkel Trianon előtt a nagyhatalmi játszmák **minden** résztvevője számára (beleértve Bécset és Berlint is!) új szövetségesek megnyerésére szánt **szétosztandó zsákmányországgá**; hogyan árnyalta – súlyosbította – az éleződő nemzetközi ellentétek feszültségét az uralkodó személyében várható változás, Ferenc Ferdinánd trónörökös nyíltan Budapest ellen irányuló programja (amely véget akart vetni az 1867 óta tartó kísérletezésnek és a Habsburgok örökségét mint egységes birodalmat kívánta megtartani), valamint az ezzel szilárdan szembenálló Tisza István-i elképzelés (amely a kettős monarchia fenntartására törekedett); kitért arra, hogyan fonódott össze a nemzetiségek belső politikai öntudatosodási folyamata a kívülről táplált s az ellentéteket mesterségesen gerjesztő magyarellenes (nyugati) propagandával s a cári Oroszországnak és a kis (cseh, szerb, román) fiókimperializmusoknak a nemzetiségek részére nyújtott korántsem önzetlen segítségével; beszélt az 1910-es évek elejének belpolitikai, parlamenti csatározásairól s a politikai-szellemi frontvonalak viszonylagos megszilárdulásáról. Az orosz-szerb forgatókönyv szerint kirobbantott első világháború eseményeiről szólva kiemelte, hogy Magyarország szempontjából a háború két fő szakaszra osztható: a sikerrel megvívott védelmi háború (1914-16), a katonai hősiesség páratlan példáival (Uzsoki szoros, Limanova, Gorlice, stb.) és az összeomlásig folytatott rákényszerített háború (1917-18) fejezeteire. A központi hatalmak gazdasági-katonai összeomlásának a következményei Magyarország számára katasztrofálisak voltak, és ezt a katasztrófát csak tetézte a Károlyi-féle csetlés-botlás és az annak nyomán létrejött **bolsevista diktatúra, a 133 napos kommunista rémuralom.** Minderre azonban az előadó már csak röviden utalt, mert kifutott az időből, így már a vesztes háború utáni zűrzavaros helyzetre sem tudott kitérni. Ennek ellenére átfogó és szomorúan érdekes képet kaptunk arról a viharos évtizedről, amely minden próbálkozás és hősies erőfeszítés ellenére oda vezetett, hogy a magyarságnak végül is a döntő pillanatokban – külső és belső okok miatt – nem lehetett érdemi beleszólása saját sorsának az alakításába. *- krás -*

*Emlékezetes est volt a 2005. szeptember 14-én megvalósult magyar Opera és Operettest a Teatro Colónban, az Ars Hungarica szervezésében. Sokan emlékezünk erre, és nem feledjük **Kirkósa Orsolya** művésznő pazar föllépését (l. interjú AMH 2005. októberi szám). Ünnepe volt ez a magyar kolóniának! Orsolya sok barátot szerzett magának köztünk, és most együtt örülünk vele, mert hollandiai énektúrája folytán **meseszerűen létrejött egy ESKÜVŐ!** Orsolya Kirkósa van Leeuwen lett belőle. A 120 személyes lakodalmat június 23-án, Kolozsváron tartják. Olyan, mint egy operett forgatókönyve... Gratulálunk, Orsi, és holland férjednek is! (HKZS)*

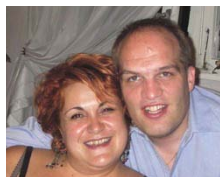

Kirkósa Orsolya és John van Leeuwen

Mar del Plata-i magyarok

Kedves Argentin-Magyar Kolónia!

Mar del Platán árpilis 22-én összejöttünk Dancs Zsuzsi lakásában, La Floridán, hogy megünnepeljük az esedékes születésnapokat: a háziasszonyt, Bund Zsuzsit és e sorok íróját.

Egy nagyon finom csirkesültet ebédeltünk, vörösborral locsoltuk meg bőven... Azért is volt jólsikerült az összejövetel, mert újabb magyarok csatlakoztak csoportunkhoz és 15-en voltunk! Nagyon jó hangulatban múlt el a vasárnap, nem törődtünk az egész napos esővel. A fényképen láthatók a résztvevők. Így, nagyon egyszerűen, gyarapítjuk a neveket az argentin-magyar térképen, és kérjük a Jó Isten áldását mindnyájunkra!

Szeretettel üdvözölünk!

Siklósi Thomas

b.-j. hátul: Junakovic Juan, Faragóné Doma Ana, Siklósiné Végvári Georgina, Siklósi Lajos, Bund Zsuzsanna, Barczikayné Calvosa María, Barczikay Tamás, Rosenfeldné Toulet Mirna, Rosenfeld István, Siklósi Tamás; elöl: Dancs Zsuzsanna, Junakovic Hilen, Junakovicné Vencsellöi Juliska, Faragó Diana. Siklósi Angelina fényképez.

Mit hallott az AMH

Felhívás – Figyelmeztetés: Kérjük kedves Olvasóinkat, figyeljék meg az újság címlapján szereplő címkén a nevük mellett lévő dátumot: ez jelzi az előfizetésük lejáratát. Akik a március, április és május hónapokban lejárt előfizetésüket nem újítják meg, azoknak sajnos kénytelenek leszünk a lap további küldését beszüntetni.

Elhalálozások

- **Neal Valiton** 19 éves svájci síbajnok, Solymosy Michelle és Patrick Valiton fia, Solymosy Imre és Mahr Livia unokája, a döntő "Freeride 2007 szabad-sí világbajnokság" utolsó állomásán április 11-én lezuhant és gerinctöréssel meghalt. Lapunk az Argentínában élő barátok nevében is őszinte részvétét szeretné közvetíteni. *(l. részletes beszámoló a SP 2.o.)*

- Életének 87. évében elhunyt **Galambos Ferenc, Iréneusz atya**, bencés szerzetes, teológiai doktor, aki az 56-os Forradalom után menekült Ausztriába. Sokáig ott, mint magyar-német szakos középiskolai tanári oklevél birtokosa, a Burg Kastl-i Gimnázium igazgatója, majd magyar lelkész volt Felsőőrött (Oberwart) és plébános Alsóőrött (Unterwart). 2002-től Pannonhalmán élt nyugalomban. Ott temették el április 11-én és a bazilikában, a Boldogasszony-kápolna kriptájában helyezték örök nyugalomra. Sokat tett az emigrációban a magyar értékek megőrzéséért! Istentől kapott számos tálentumával jól sáfárkodott, nyugodtan állhat az Úr színe elé.

- Az Öregotthonban meghalt kedves előfizetőnk **Tordai Rosa**, valamint **Pieke Mária**. Nyugodjanak békében!

Ünneplünk

özv. dr. Vácz Elemérné, Hogyan Margit *Matyi* mama, nagymama, dédmama március 25-én töltötte be a 97. évét. Születésnapját a család barilochei tagjaival ünnepelte. Sok mindent élt végig 97 év alatt! Életéről lánya Zsuzsi kedves, részletes beszámolót küldött, amit következő számunkban közlünk, de az ünnepeltnek szánt kis fohászt máris alább olvashatjuk:

Áldja meg a szívét, mely csak értem dobban.
E világon senki sem szerethet jobban!
Áldja meg a szemét, melyből jóság árad,
Áldja meg, áldja meg, az Édesanyámat!

EZ - AZ

- A Hungária titkárságán dolgozó, közszeretetnek örvendő **Zumpf Guszti** már átkerült a terapia intermedia ápolásra a San Isidro-i kórházban, ahol állandó kivizsgálásokon esik át. Gondolunk rá és kívánjuk, hogy mielőbb a javulás útjára lépjen, hogy hamarosan láthassuk újból a megszokott poszton!

- **Kesserű Gábor** magyarországi látogatása igen sikeres volt: nemcsak szükséges családi és örökösödési teendőket tudott ellátni, hanem fölvette az AMH közvetítésével *(l. AMH jan-febr. 9.o.)* létrejött kapcsolatot Dvoracsek Györggyel, a magyar lovaspóló fölújítójával, és a dunántúli Káli Clubban több pólóversenyen vett részt. Annyira bevált, hogy alig akarták hozzánk hazaengedni! Gratulálunk!

- Budapesten **Vass Kati** és férje Martín Lizardi újabb kisbabát várnak novemberre. Gratulálunk!

- Május 6-án 1 hónapos látogatóba érkezett közénk Budapestről **Vass András.**

- Május 18-án **Collia Alex** kéthetes szabadságra Magyarországra utazott, ahol az Angelica leánykórussal is felvette a kapcsolatot.

- **Meleghy Zsuzsi** előfizetőnk négyhónapos útra indult május 17-én, először Spanyolországba fiához, majd meglátogatja németországi és magyarországi rokonait. Kapunk beszámolót?

A havi születésnapok jegyzékét lásd a SP rész II. oldalán

- Áprilisban beindult az **Oleander tánccsoport** a Hungáriában, eddig 18 jelentkezővel. Nagy öröm a „régi regösöknek" újból hetente együtt edzeni, táncolni!

- Hibás hírt kaptunk a múlt számunkban megjelent információra a Boszorkák *(quae sunt!)* nyári kiruccanásáról: **özv. Albertné Bíró Magda** (Ostende) nem „magafestette tájképet adott át nekik a cserkészek részére", hanem - mivel már 17 éve foglalkozik gobelin-kézimunkák készítésével - egy gyönyörű gobelin-képpel gazdagította a magyar közösséget. A kép már méltó helyen tündököl a Hungária nagy étterme díszfalán!

- A Hungária legújabb tagja, **Alitisz María Constanza** bemutatkozik. Fotó Bonczos

- Már elemista a kis **Kádár Gregorio**, Kádár Károly és Gabriela Corrales elsőszülöttje. A büszke nagymama, Kádárné Bonta Anikó nem győz betelni az unoka szép kék szemével!

- A Mi Történt?-ben *(l. 7.o.)* szereplő magyar karmester, **Fischer Iván** a washingtoni Nemzeti Filharmonikusok élére került. A világhírű magyar művész 2010-ig lesz az északamerikai főváros zenekarának vezetője. Őt megelőzően is volt már ennek a zenekarnak magyar karmestere Doráti Antal személyében, 1970 és 77 között.

- A közelmúltban nálunk vendégszereplő **Angelica leánykórus** Budapesten megtartotta a dél-amerikai élményeikről szóló beszámolót, amelyre Gráf Zsuzsanna karnagy meghívta a *visszidált* barátainkat is. A szülők és hozzátartozókon kívül jelen voltak Szalayné Hefty Éva és gyermekek, Gorondiné Balla Orsi, Fóthy *Lumpi* és gyerekek, Vass Matyi és Magdi, valamint Mater Kornélia és Szőnyi Ferenc lányával, Zsófival.

- Találós kérdés:
Mikor érezzük magunkat *nagyon* fehérnek?

Frankené Sebess Márti Afrikában...

Sikeresen megoldott kerestetések

- **Dr. Bialoskurski Katalin** (Budapest) Az AMH közbenjárásával megtalálta rokonát, **Bialoskurski Edmundo**-t az általunk közölt Córdobai Magyar Közösség fényképe folytán.

- Ugyanígy sikerült kapcsolatba hozni **Varga György** építészmérnököt, akit Volcz Dénes Miskolcról keresett az Édesapja nevében, aki szintén az 1955-ben érettségizettek közt volt és az 50 éves jubileumi emlékoklevelet akarja volt diáktársának eljuttatni. Varga Györgynek már sikerült telefonálnia a keresettel, és nagyon hálás közvetítésünkért.

✝

"Áldott teste, lelke csak érettem fárad, Köszönöm Istenem az édesanyámat!"

özv. Gorondy Imréné, Ruckárdt Etelka

Harkányfürdő 1917. május 13 –
Santa Rosa (La Pampa) 2007. május 21

Szomorú szívvel közöljük halálát.

Gyászolják:

Fiai Sándor, Péter, János
Menyei Iris Molinero, Susan Collins, Meleg Judit, Balla Enikő
Unokái Alejandro és Luján M. Martín; Sebastián és Carina Rodríguez; Pál és Balla Orsolya; Fernando és María Laura Trapaglia; István és Haynal Edith; Csilla; John; Réka és Elizabeth
Dédunokái Gábor, Joaquín, Laura, Miklós, Klára, María és Amália
és a kiterjedt rokonság szerte a világon.

Hamvait május 27-én La Blancán, Édesapánk és Imre mellé helyezzük el.

Az örök világosság fényeskedjék neki!

Dr. Bács Zoltán előadása a Szent László iskolában

Az Irodalmi Kör szervezésében május 5-én a magyar nagykövetség ügyvivője ***Ki mit csinál az államgépezetben*** címmel előadást tartott.

Az Irodalmi Kör vezetői (b.-j.: Terek Zsófi, Redl Iza) átadták az előadónak a hivatalos köszönet-"diplomát" Fotó Jakab

Magyarországon, Argentínához hasonlóan, három hatalom létezik: törvényhozási, végrehajtói és igazságszolgáltatási. A nagy különbség az **államfőként működő magyar köztársasági elnök** szerepe a végrehajtói hatalomban. Az elnököt a parlament választja meg 5 évre. A jogköre közé tartozik a nagykövetek, tábornokok, az alkotmánybíróság és a legfőbb bíróság elnökeinek kinevezése, kitüntetések adományozása, a parlament megnyitása és, mint a fegyveres erők főparancsnoka, a hadüzenet és békekötés elhatározása, a törvényhozási választás után a többséget nyert párt vezetőjének kormányalakítási megbízása *(ez lesz a **miniszterelnök, a végrehajtói hatalomnak főszereplője**. A miniszterelnök nevezi ki a minisztereket, akik a végrehajtói hatalmat képviselik. Szerk.).*

A **törvényhozási hatalom** az egyházú parlament képviselőiből áll, amelynek a tagjait egy nagyon bonyolult rendszer alapján választják meg. A törvényhozási szerveket négy évre választják. Egyéni lista alapján 176 képviselő kerül be a parlamentbe, ezek választókörzetenként lépnek fel, ha egy szükséges számú ún. "kopogtató cédula" (egyéni aláírású) támogató lapot tudnak felmutatni. Amelyik jelölt a szavazatok több mint 50%-át kapja, automatikusan bejut a parlamentbe. Ha ezt egyik sem éri el, a két legtöbb szavazatot kapott jelölt között két héttel később egy 2. forduló dönti el, ki lesz a körzet képviselője. Országos lista alapján még 210 képviselőt választanak, ebben az esetben nem egyénekre, hanem pártokra kell a szavazatot leadni.

Székásy Miklós

Az **AMISZ** ápr. 26-i közgyűlésén megválasztott tisztségviselők 2007/2009-re:

Elnök Puricelliné Szabó Éva; **üv. Alelnök** Heftyné Vámossy Katalin; **Alelnök** Pataky László; **Főtitkár** v. Vattay Miklós; **Titkár** Paál Magdolna; **Főpénztáros** Jakabné dr.Terek Zsófia; **Pénztáros** Benedekné Micsinay Mária; **Vezetőségi tagok** Szakváry Zsuzsanna, Bonapartianné Graul Beatrix és dr. Ádám Júlia; **Vezetőségi póttagok** Haynalné Kesserű Zsuzsánna, Valentinné Redl Erzsébet és Jakab Nándor; **Számvizsgáló bizottság** Theész Anna Rózsa, Ladányi Enikő, Szeley László, Siráky Magdolna, Farkasné Ercsei Judith és Papp Antal; **Védnöki testület** Bíró Marianne, dr. Székásy Miklós és dr. Orbán László.

A **Hungária Egyesület** május 19-i közgyűlésén újonnan megválasztott Választmány 2007-2009:

Elnök Zöldi Márton; **üv. Alelnök** Zombory István; **Alelnökök**: Lomniczy József, Papp Jenő, Molnár László; **Főtitkár** ifj. Zaha Sándor; **Titkár** Paál Magdi; **Főpénztáros** Demes Ferenc; **Pénztáros** Gorondi István; **Háznagyok** Grabner András, Kerekes Ági; **Jogtanácsos**: Alitisz Constantino; **Számvizsgáló bizottság** Pappné Rácz Erzsébet, Zaháné Lomniczy Alexandra, Bonapartianné Graul Trixi; **Fegyelmi bizottság** Lindqvistné Demkó-B. Andrea, Béres György, Arany László; **Választmányi tagok** Haynalné Kesserű Zsuzsánna, Collia Alex, id. Egey Gyula, Gröberné Várszegi Henriette, Honfi János, Demes Sándor, Bobrik György, Kraftné Zöldi Valéria, Kesserűné Balogh Judith, Némethné Siráky Lenke, Lomniczy Mátyás, Szentiványi Miklós, Lomniczyné Pejacsevich Letti, Zomboryné Kemenes Kati, Benedekné Micsinay Mária; **Választmányi póttagok** Tóthné Göndör Emma, Demesné Szeley Éva, Papp István, Grabnerné Nagyiványi Patrícia, Zöldiné Patuel Cristina.

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. *(Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)*

Az Argentínai Magyar Hírlap nem akar a világsajtóval vetélkedni, csak szerényen rávilágítani arra, ami minket leginkább foglalkoztat itt Argentínában. **Mi történt májusban?**

Április hónapban a "főhelyet" lapunkban a zene, a kultúra és az ezzel kapcsolatos társadalmi események foglalták el. **Májusban** viszont látókörünket és figyelmünket *kérlelhetetlenül lekötik a politikai események*, amik valamiképpen hatással lesznek a mi szórvány magyar, de argentin életünkre is.

2007-májusában a politikai élet a választások jegyében zajlik, sőt már kimondottan forr! A Tartományi választásokat előrehozták, hogy megelőzzék az Október 28-i képviselők- és köztársasági elnökválasztást. A 28 tartományból 12 már elfogadta és meghirdette a dátumait. Minket természetesen Buenos-Aires főváros kormányának megválasztása kiváltképpen érdekel. Június 3-ra tűzték ki a nagy napot.

Mi honosodott, vagy született argentinok kire szavazzunk? Nehéz kérdés. A mai világban egy lelkiismeretes embernek kevés esélye van győzelemre vinni egyéni kedveltjét. Az utóbbi években egy jelölt *ellen* és nem egy jelölt*re* szavaztunk. "Még az ördögre is inkább szavazok, mint erre az XY-ra" - hallottam sokszor. Az én kedveltemnek csak akkor lenne esélye, ha a kormánypárt is azt képviselné. - Egy választás a világon mindenütt óriási pénzekbe kerül. Az Egyesült Államokban a 2008-as választásokra már most milliókat adományoznak a jelöltjeik *pártjának* a bennük hívők. Nálunk nem csak a pártnak, sokszor egyenesen jelöltjüknek adományoznak a hívek. "Pénz beszél - és a párt ugat" - mondaná a közmondás? Kinél van a pénz most, Argentínában? Megjósolhatjuk, hogy annak a jelöltjei fognak győzni, akinél a pénz van. Ezek után tulajdonképpen miért izgulunk? Nekünk nincs erre se pénzünk, se politikai befolyásunk. Vigasz, hogy még a legfejlettebb demokráciákban is hasonlóképpen folyik ma egy választás.

Magyarország, az EU-tagállama (1000 éves történelmi múlttal) sem politizál másképpen, mint Argentína. Ott is a "pénz beszél". Talán az idők jele? Nem mindenütt? Angliában leszavazták a 10 éve vezető munkáspárt vezérét, Tony Blairt. Nem hinném, hogy ott a "pénz" beszélt volna *ellene*, mert ugyanaz a *párt* jelölt helyette új miniszterelnököt, Gordon Brown személyében.

A mai, "globalizált" világban a nagyhatalmak politikai iránya végül is minden nemzetre hatással van (erről figyelmünket még elnökünk felesége, Cristina asszony külföldi útjai sem tudják elterelni). Mi magyarok a **francia elnökválasztást** különös figyelemmel kísértük, már csak azért is, mert a végső futamban **egy magyar emigráns fia, Nicolas Sarkozy** lépett fel, a szocialista hölgy, Ségolène Royallal szemben. Pártatlanul, inkább közönnyel figyeltem a fejleményeket, hiszen egy demokratikus országban nincs sok különbség a jelöltek *ígéretei* között. Mindenki "szocialista" húrokat penget, halkabb vagy hangosabb "nemzeti" dallamokkal keverve. Nicolas-ra csak akkor lettem figyelmes, amikor az argentin sajtóból megtudtam, hogy *nagybócsai Sárközyről* van szó. Ez lenne tehát *nagybócsai Sárközy Györgyné, Tóth Katinka néni unokája?* Mert akkor ez az én gyermekkori barátaimnak, a 3 Sárközy-fiú közül Palinak a fia. Mindig hangoztatjuk, hogy "kicsi a világ!", de hogy ilyen kicsi…? A jelentős többséggel megválasztott elnök családja az én családomnak *nemcsak ismerőse, de jó barátja volt.* Ezek után nem vagyok pártatlan. Szívből kívánok neki sikert. Ha az apjára és fajtájára nem is büszke, mint ahogy azt gyakran hangoztatta, arra kérném, hogy csodálatos nagyanyjára való tekintettel gondoljon jó szívvel a magyarokra.

K O L Ó N I Á N K

A nagyvilág után térjünk vissza **argentin-magyar közösségünk *társadalmi életére.***

Május 1-jén a fenyegető eső dacára zsúfolásig megtelt a **Hungária**, hogy egy hagyományos *asadóval* megünnepelje a "munka ünnepét". Sok mindenben hasonlítunk az argentinokhoz. Abban is egyetértünk, hogy egy ünneplés sikerében az "eszem-iszom" fontos szerepet játszik!

Finom-finom! b.-j. elöl: Lindqvistné *Hapci* és Monostoryné Ildikó. A háttérben a két derék asador, Papp *Pindur* és Marcelino Morán Fotó Bonczos

Kitűnően sikerültek a Papp István *Pindur* és Marcelino Morán parázson forgatott sültjei és Omar változatos salátái! Öröm volt üdvözölni sok régen és ritkán látott barátot. A Hungária klub óriási szolgálatot teljesít a magyar társadalmi élet ápolása érdekében. Méltán érdemelte meg az idén Anyaországunk érdemrendjét és elismerését. *(l. beszámoló AMH május, 2.o. Szerk.)*

A Hungária étterme zsúfolásig megtelt. Végre Papp Jenő is újból köztünk! (felesége Zizivel) Fotó Bonczos

Örömmel üdvözöltem **özv. Paál Lászlónét, Szeibert Magdát** és családját. Ő egy példa arra, hogy az argentínai magyarok több generáción keresztül milyen jól összetartanak. Beszélgetésünk folyamán teljes joggal jegyezte meg, hogy kevés ilyen elszaporodott családot ismerünk, mint az övét. Négyen érkeztek meg Argentínába több mint 60 éve, szüleivel Szeibert Józseffel és Olgával, meg bátyjával, ifj. Szeibert Józseffel. Ma már 59-en vannak! *Tehát ők is elmondhatják, hogy „benépesítették Amerikát"!* Bátyja József ui. pár év múlva Észak-Amerikába vándorolt tovább és neki 7 gyermeke, 15 unokája és 14 dédunokája van. Magdi már, mint Paál Lászlóné Argentínában szaporította az immár Szeibert és Paál törzseket. Fia László és két lánya, Zsuzsika meg Magdi, közöttünk nőttek fel. **Zsuzsi, Bihar Győzőné** évek óta Észak-Amerikában, Michigan államot népesíti, immár 6 gyermekkel, és mire lapunk megjelenik, 8 unokával. Fia **Paál László** és lánya **Kaszáné Paál Magdi** Buenos Airesben sem maradtak el 7 gyermekkel és 3 unokával. Ha jól számítottam, akkor özv. Paál Lászlóné Szeibert Magda úgy is, mint egy ritka terjedelmes, magyar család, a Szeibert-Paál-Bihar-Kasza családok egyik alapító tagja, 12 unokával és 10 dédunokával, megérdemelné az 1. díjat, mint *a magyar kolónia "vezér-nagymamája".*

b.-j.: ülve Paálné Szeibert Magda lányával, Paál Magdival és (állva) régi alsinai barátnőjükkel, Gátiné Czanyó Katával Fotó Bonczos

Májusban kolóniánk intézményei is választanak, "közgyűléseznek". Május 19-én a **Hungária** tartja tisztújító közgyűlését. Erre nem szoktak annyian megjelenni, mint a május 1-ji ebédre... De az idén valószínűleg sokan jönnek, mert új elnököt és választmányt kell megszavazni. Roppant nehéz feladat olyan embereket találni, akik *önzetlenül, ingyen, időt, pénzt és fáradságot nem kímélve dolgoznak,* és közben emelt fővel, sértődöttség nélkül tudják nyelni a kritikát. **Zöldi Mártonon** kívül ilyet nem lesz könnyű találni.

A titkár fölolvassa az évi jelentést b.-j.: Papp Jenő, ifj. Zaha Sándor, Zöldi Márton, Pappné Zizi Fotó Trixi

Ugyanezt mondhatom el a másnap tartandó közgyűlésről a **Szent István öregotthonban**. A különbség csak az, hogy ott mindig van egy csábító *asado*-ebéd, amire a nagyobb távolságok ellenére sokan szoktak eljönni. Amiben teljesen egyforma a helyzet, az, hogy még egy olyan, a fent említett kitűnő tulajdonságokkal ellátott elnököt – és ebben az esetben **Molnár Lászlóra** utalunk - sem lehet találni. Szerencsére nincs is szó arról, hogy lemondjon. Ne fukarkodjunk az elismerésel!

b.-j.: Németh Margitka és Gombos Éva veszik körül a vendég Schirlné Ilonkát

Kovács-Baráth Babszi május 11-én zártkörű búcsúvacsorát rendezett martínezi otthonában, **Monostoryné Ildikó** és **Móriczné Marika** tiszteletére. Magyar Törley pezsgővel igyekeztünk vigasztalódni, mert barátnőinket majd két hónapig nem fogjuk viszontlátni. Bár nem együtt utaznak és nem ugyanaz a programjuk, Magyarországon biztosan találkoznak. Szerencsés utat kívánunk!

Péntek este, 19 órától, a **HKK-Hungária Könyvbarátok Köre Kölcsönkönyvtára** *"fogad"* - mondogattam magamban. Kihasználtam pénteki martínezi meghívásomat és előtte ellátogattam a könyvtárba. Feltétlenül meg akartam nézni **Vencsellei István, a Magyar Fotóművészek Szövetsége "Életműdíjjal" kitüntetett művésze** legújabb 3 albumát. Vencsellei rokonlátogatás címmel jött megismerni Argentínát és hazatérte előtt meglátogatta a Hungáriában könyvtárunk alapítóját és 30 éve vezetőjét, **Haynalné Kesserű Zsuzsót**. Művészetkedvelő olvasóinknak melegen ajánlom, hogy tekintsék meg e modern alkotásokat. Amennyiben a "fotóművészet" terén nem járatosak, kezdjék a 2004-ben kiadott "Fotóművészet Világa" című albumjával, amelyben röviden összefoglalva megérthetik, hogy Vencsellei a szürrealizmus eszközeivel "közelíti", hangolja össze a fotóművészetet a képzőművészettel. Csodálatos meglátásait klasszikus fekete-fehér képekben, Debrecenben adták ki.

Engem ebben a kölcsönkönyvtárban sokkal jobban megrázott a magyar kolónia háládatlan és közömbös magatartása ezzel a bámulatos erőfeszítéssel létrejött és fenntartott könyvtárral szemben. Az, hogy nincs nagy igény magyar olvasmányra, az csak szomorú, de nem felháborító. Ami felháborított, az, hogy sokan, akik tehetnék, nem vállalnak "ingyen munkát" a kolóniában. A nyugdíjas, anyagi gond nélkül élő, még szellemileg ép, magyar urakra (férfiakra) gondolok. Ne unatkozzanak otthon, ne szóljanak bele a háztartásba, hanem járjanak be rendszeresen és végezzenek - mindenki és saját örömére! - valami hasznos közmunkát. Nem hinném, hogy az argentin televízió épületesebb időtöltés lenne, mint a magyar irodalom.

Magyar művészek Buenos Airesben

Feltétlenül meg kell említenünk a magyar Budapest Fesztivál Zenekar vendégszereplését április 19-én a Mozarteum rendezésében, a Teatro Coliseóban (a Colónt tatarozzák). Ez a **Fischer Iván** által alapított és vezetése alatt lévő, tökéletesen összehangolt, több mint 100-tagú zenekar ma már világszerte ismert, és az igényes argentin publikumot is elbűvölte. Mozart egyik legcsodásabb Esz-Dúr Sinfonia Concertante (KV 297b) oboára, klarinétra, kürtre és fagottra írt darabját és Bruckner grandiózus 7. szimfóniáját adták elő. Mozart csipkeszerű szimfóniája, amelyben a zenekar a négy fúvóhangszer-virtuózt kíséri, meghatóbb volt, mint a monumentális Bruckner mestermű, aminek bizony a Colón Operaház méretei jobban megfeleltek volna, mint a Coliseo színházé.

A magyar kolóniát (sőt az argentin publikumot is) jobban lelkesítette a Buenos Aires-i Filharmonikusoknak kiváló koncertje május 8-án, a Teatro Gran Rexben, egy szintén világhírű fiatal magyar karmester, **Győriványi Ráth György** vezénylete alatt. A műsor Bartók, Sibelius és Kodály művekből állt. A magyar karmester fiatalos lendülete főképpen az utóbbinak *"Galántai táncok"* darabjával olyannyira fellelkesítette mind a zenekart, mind a hallgatóságot, hogy a tomboló tapsvihar egy *bis*-re kényszerítette a mestert, (Brahms Magyar táncok egyike) ami ennél a zenekarnál ritkaság. Érdekes volt megfigyelni, hogy a magyar dallamok és ritmus hallatán milyen "egy húron pendültünk" az argentinokkal!...

Az argentin-magyar közösség ♥ SZÍVÜGYE, hogy a felújított, kitűnő ellátással és szolgáltatásokkal működő
SZENT ISTVÁN OTTHON
lakói többségben magyarok legyenek. Felhívjuk a kolóniát, segítsenek a megüresedett öt helyre magyar lakókat szerezni. Magyaroknak 10% árkedvezmény. Szeretettel várjuk otthonunkban. Jelentkezés: Pacífico Rodríguez 6258. (1653) Chilavert. Buenos Aires.
Tel: (011) 4729-8092
hogarhungaro@hotmail.com

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: ***Rubido-Zichy Hohenlohe Senta***

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a* ***Alexis Pejacsevich***

2006-ban bejött adományok: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Móricz Istvánné - Erdődy József - Dr. Farkas Ferenc - N.N. - Gorondi István és Edith - K.I. - Dr. Orbán László - Gosztonyi Attila - Lurasciné Földényi Judith - B.Á. (Kanada)
Nuestro agradecimiento especial a ***Alexis Pejacsevich***

2007-ben eddig bejött adományok: Zombory István - Dr. Orbán László - Móricz Istvánné - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Erdődy József
Nuestro agradecimiento especial a ***Alexis Pejacsevich***

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

MUNKALEHETŐSÉG
Rátermett magyarul is beszélő asszisztenst keresek, aki részmunkaidő mennyiségű szabadidővel és lelkesedéssel tudná segíteni a mindennapi munkámat.
4796-1392 vagy **15-5726-1192**
G-FOTO Gergő

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!
Az AMH következő száma **a szokásos július-augusztusi kettősszám** lesz, július 20 körüli megjelenési dátummal. A megszokott havi 10-i lapzárta helyett tehát következő lapzártánk június 18.

BOOKING travel S.R.L.
Operador Mayorista de Turismo
CARLOS HATCHERIAN
E.V.T. Leg Nº 12.643 D.N.S.T. 2253/05
"DESCUBRIENDO IMPERIOS"
Próxima salida grupal: **Septiembre**
San Petersburgo-Moscú-Praga-Viena-Budapest
Opcionales: Erevan. Atenas. Estambul
Av. Corrientes 922, 6º P, of: "34" Líneas rot : **4393-0456**
bookingtravel@fibertel.com.ar

Hostería "La Esperanza" Abierta todo el año. Atendida por su dueño húngaro *László Jánszky*
Cálida atención y trato familiar. Gran parque arbolado. Pileta de natación.
Av. Dra Cecilia Grierson 383 - Los Cocos, Prov. Córdoba
Tel.: (03548) 492016 - info@hosterialaesperanza.com.ar
Conózcanos en: www.hosterialaesperanza.com.ar

Mert a szív nem ismer távolságot
Az Internet legnagyobb áruháza Magyarországra küldhető ajándékokkal és virágokkal

A Magyar Gifts nem egy közvetítő cég!
Magunk tervezzük, készítjük, szállítjuk és garantáljuk mindegyik rendelést.
Gyors szállítás egész Magyarország területére.
Kérdezze meg bármelyik vevőnket!
Magyar Gifts
www.magyargifts.com
Angolul és magyarul is
-Ha nincs internet kapcsolata-
Ingyenes rendelés, Észak-Amerikából, Kanadából: **888-353-0112**
USA számunk elérhető minden országból: **925-283-6095**

Squam®
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente
Acción Antisarro
Acción Antiplaca
Acción Anticaries
Protege el esmalte
Previene la enfermedad periodontal
Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar
PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsánna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 **amagyarhirlap@yahoo.com**
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh **www.lamoszsz.hu/amh**

Minden magyar származású gyereket szeretettel vár a
Zrínyi Ifjúsági Kör
(hétvégi magyar iskola)
Beisné Mocsáry Anni
4624-4461

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

CARPINTERÍA
Ricardo E. Göttig Vágó
Naval - Bibliotecas - Restauración
Talla - Mueblería - Marquetería
Tel. 4746-2790 Cel.: 15-6502-2830
regmapex@yahoo.com.ar

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

Koloniális rendezvények képei megtekíntethetők www.gfoto.org
G-FOTO fényképész
rendezvények, bálok, esküvők, fotó kurzus. Gergő 4796-1392
15-5726-1192 info@gfoto.org

HKK **HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK**
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

A július-augusztusi kettős-számra a lapzárta: június 18
A kettősszám július 20-a körül jelenik meg. Anyag és hírek beküldésére **4711-1242**
amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

Ifjúsági Csoportok - Actividades Juveniles

EMESE Kultúra és Ifjúságfenntartó Testület - *Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.sz. Magyarok Nagyasszonya Lcscs. - *Agrupación de Guías Húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18sz. Bartók Béla cscs. - *Agrupación de Scouts Húngaros N° 18 Bartók Béla.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

Külföldi Magyar Cserkészszövetség Dél-Amerikai Körzet - *Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros in exteris.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGÖS Magyar Néptáncegyüttes - *Conjunto Folklórico Húngaro Regös* - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

Zrínyi Ifjúsági Kör (hétvégi magyar iskola) - *Círculo Juvenil Zrínyi - Colegio Húngaro.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

Művészet, Zene, Kultúra - Arte, Música, Cultura

Ars Hungarica Kultúra- és Zeneterjesztő Civil Szervezet - *Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura* - szekasym@gmail.com -

Coral Hungaria - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

Hungária Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár - HKK - *Biblioteca Húngara* – Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

Magyar Színtársulat: Álomgyár a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

Klubok - Clubes

Hungária Egyesület - *Club Hungária, Asociación Húngara en la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

Valentín Alsinai Magyar Dalkör - *Coro Húngaro de Valentín Alsina.* Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

Wildei Magyar Egyesület - *Sociedad Húngara de Wilde.* Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmi@yahoo.com.ar

Iskolák - Colegios

Angolkisasszonyok Intézete (Ward Mária) - *Colegio María Ward.* Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

Szent László Iskola - *Colegio San Ladislao.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

Sport - Deportes

Hungária Vívó Csoport - *Esgrima Club Hungária.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

Egyházak - Iglesias

"Krisztus Keresztje" Magyar Evangélikus Gyülekezet - *IELU - Congregación Evangélica Luterana Húngara "La Cruz de Cristo"* - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

Magyar Református Egyház - *Iglesia Reformada Húngara* - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"Mindszentynum" Argentínai Magyar Katolikusok Egyesülete - *Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina* - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

Intézmények - Instituciones

Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége - AMISZ - *Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA)* - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

Argentin-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara - *Cámara Argentino-Húngara de Comercio e Industria.* - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

Magyar Segélyegylet "Szent István Öregotthon" - *Asociación Húngara de Beneficencia "Hogar de Ancianos San Esteban"* – Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság - *Asociación Literaria y Cultural Húngara.* Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - Magyar Harcosok Bajtársi Közössége - *Comunidad de Camaradería de los Ex Combatientes Húngaros en la Argentina* – Sargento Cabral 851, 1° A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

Szent István Kör - *Círculo de San Esteban.* Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

Vitézi Rend Argentínai Csoport - *Orden de los Caballeros Vitéz. Capítulo Argentino.* Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

Vidék - Interior del País

Barilochei Magyar Egyesület - *Asociación Húngara de Bariloche* – Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

Córdobai Magyar Kör - *Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba.* Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 03543-1557-6631 - gabor.banati@gmail.com

Santa Fe-i Magyarok Társasága - *Agrupación Húngaros de Santa Fe (capital)* - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe . Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

APRÓHIRDETÉSEK CLASIFICADOS

Tortas húngaras:
Recetas Sra. de Bakos
Tel. Pablo 4799-3482

Baby-sitter - Kerekes Cili
4837-0161 vagy 15-6587-4261

¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS?
Csilla Vágó Masoterapeuta
15-5478-3441 4792-2452

Esta edición fue impresa en
IMPRENTA ALFA BETA S.A.
4522-1855